

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 16Csp/153/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718200270
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ďurianová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6718200270.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Ďurianovou, v právnej veci žalobcu: K. T., L.. XX.XX.XXXX, P. J. C. XXXX/XX, XXX XX X.-C. proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P. O. Box 41, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd **z r u š u j e** rozhodcovský rozsudok sp.zn. 143/08/14 zo dňa 24.10.2014 vydaný Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Krížna 56.

Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajšom súde žalobu dňa 18.01.2018, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK 143/08/14-SAS zo dňa 24.10.2014. Na základe žaloby žalovaného zo dňa 20.08.2014 doručenej rozhodcovskému súdu Slovak arbitration court s.r.o. vydal tento rozhodcovský súd rozsudok, ktorým zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti rozsudku sumu vo výške 920,50 EUR a zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne a úrok z omeškania 0,725 % ročne z jednotlivých súm a to až do dňa, keď táto zmluvná pokuta spolu s úrokom dosiahne sumu 930 EUR, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalobca povinný platiť žalovanému len ročný úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 920,59 EUR zaplatarenia a trovy rozhodcovského konania vo výške 32,40 EUR a trovy právneho zastúpenia vo výške 214,17 EUR. Na základe tohto rozhodcovského rozsudku požiadal súdny exekútor JUDr. Patricius Baďura o začatie exekučného konania Okresný súd Zvolen a tento súd vydal poverenie dňa 22. 11. 2017. Dňa 8. 1. 2018 bolo žalobcovi doručené upovedomenie o začatí exekúcie sp.zn. 161Ex/163/15-32 zo dňa 22.12.2017. V lehote pre podanie námietok proti začatiu exekúcie podal žalobca žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu podľa § 40 ods. 1 písm. c) a j) zákona č. 244/2002 Z. z. Platnosť rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX žalobca popiera a namieta porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa v nasledovných dôvodov: rozhodcovskú zmluvu číslo 8500008016 žalobca podpísal dňa 2. 11. 2011 a žalovaný dňa 23. 11. 2011. Uvedená rozhodcovská zmluva bola uzavretá v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú žalobca a žalovaný podpísali v rovnaký deň ako rozhodcovskú. Zmluva o revolvingovom úvere je však neplatná z nasledovného dôvodu: žalobca na formulári označenom ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere požiadal o poskytnutie úveru v bode 5 označenom ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere za týchto podmienok: poskytnutá čiastka úveru 930 €, splatnosť úveru počet splátok/splatnosť deň v mesiaci: 42/16, mesačná

splátka vrátane úrokov: 49,83, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2092,86, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj „RPMN“) za úver 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 % priemerná RPMN za úver 45,11 %, poskytnutá čiastka revolvingu 490,33, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1195,92, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. V bode 6 žiadosti/zmluvy označenom ako - údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR (nevypĺňajte), teda v časti, ktorá mala byť prijatím návrhu žalobcu v bode 5 zo strany žalovaného sa však údaj o RPMN za úver od údajov o RPMN v bode 5 žiadosti/zmluvy líši, keď tento údaj je uvedený ako 65,75 % (oproti 70,01 % v bode 5). Líši sa aj údaj o predpokladanej RPMN za revolving, keď tento je uvedený ako 70,01 % (oproti 63,32 %). Z formulárového obsahu zmluvy je zrejmé, že svoj návrh predložil žalovanému dňa 2. 11. 2011 a žalovaný dňa 23. 11. 2011 tento návrh žalobcu, avšak s už vyššie uvedenou zmenou prijal. Žalobca má preto za to, že ak v časti týkajúcej sa RPMN ako podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi nedošlo k platnej písomnej dohode nedošlo k písomnej dohode o celom obsahu zmluvy a zmluva o revolvingovom úvere č. 8500008016 je absolútne neplatná pre nedostatok písomnej formy. Vzhľadom k tomu, že nakoľko žalovaný uzavretím rozhodcovskej zmluvy podmienil poskytnutie úveru a rozhodcovská zmluva bola uzavretá v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere a pre riešenie sporov vyplývajúcich z uvedenej neplatnej revolvingovej zmluvy, je neplatná aj rozhodcovská zmluva, nakoľko táto má význam len v spojení so zmluvou o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere okrem neexistencie údajov o RPMN z dôvodov uvedených, neobsahuje ani ďalšiu podstatnú náležitosť, ktorú má obsahovať podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona 129/2010 Z. z. a to údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Žalobca, ktorý v skutočnosti nedostal celú istinu úveru tj. čiastku 930 €, ale len čiastku 796,02 €, ktorú mu žalovaný poukázal na jeho účet dňa 24. 11. 2011 uhradil splátkami žalovanému celkom 1.177,27 € tj. o 381,25 € viac než od žalovaného dostal. Rozhodca mal pri rozhodovaní nezohľadniť skutočnosť, že v dôsledku neexistencie náležitosti uvedených v § 9 ods. 2 písm. l) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov a zároveň aj fakt, že na jeho úhradu žalobca žalovanému uhradil čiastku o 381,25 € vyššiu než bola skutočne poskytnutá istina úveru a žalobu žalovaného mal z týchto dôvodov zamietnuť. Z rozhodcovského rozsudku však vyplýva, že tieto skutočnosti zohľadnené neboli a tým došlo k rozhodnutiu v rozpore s § 11 ods. 1 písm. b) a d) uvedeného zákona a vydaníu rozhodcovského rozsudku a priznaniu nárokov, na ktoré nebol právny nárok. Žalobca sám pritom, o konaní pred rozhodcovským súdom vedomosť nemal, nakoľko ani žaloba žalovaného, ani výzva na podanie žalobnej odpovede a ani predmetný rozhodcovský rozsudok mu neboli nikdy doručené, a teda ani v rozhodcovskom konaní sa nemohol riadne brániť. O existencii rozhodcovského rozsudku sa dozvedel až keď mu bolo doručené odvolanie žalovaného ako oprávneného proti zamietnutiu žiadosti o vydanie poverenia v exekúcii - uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k.2Er/53/2015 zo dňa 6. 5. 2015, ku ktorému sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 2. 8. 2015. Z uvedených dôvodov žalobca navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní zrušil rozhodcovský rozsudok RK/143/08/14-SAS vydaný Rozhodcovským súdom Slovak arbitration court s.r.o. dňa 24. 10. 2014 a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania.

2. Žalovaný dňa 1. 10. 2018 doručil tunajšiemu súdu vyjadrenie k žalobe žalobcu, v ktorom uviedol, že navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a súčasne zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania. Žalovaný namieta zmeškanie lehoty pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žalovaný namieta podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku po uplynutí zákonnej prekluzívnej lehoty podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. Možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote na podanie námietok proti upovedomeniu o začatí exekúcie bola zavedená zákonom v súvislosti s prijatím zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní pre rozhodcovské rozsudky, ktoré boli vydané v rozhodcovských konaniach podľa uvedeného zákona. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom ku dňu 09.02. 2015 (pozn. dátum začatia exekučného konania) Exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu. Rozhodcovský rozsudok vydaný Slovak arbitration court, s.r.o. dňa 24.10. 2014 v konaní v čase, kedy nebol platný a účinný zákon č. 335/2014 Z.z. Predmetné rozhodcovské konanie nebolo spotrebiteľským rozhodcovským konaním (Exekučný poriadok odkazuje v § 48 ods. 2 na zákon č. 335/2014 Z.z. ako osobitný predpis označený

v pozn. 4ead). Ako dôvod podania žaloby žalobca uviedol, že rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.11. 2011 je neplatnou, lebo neplatná má byť aj samotná úverová zmluva. Žalovaný popiera tvrdenia o neplatnosti úverovej zmluvy, ale aj samotnej rozhodcovskej zmluvy. Platnosť rozhodcovskej zmluvy principiálne nie je podmienená platnosťou úverovej zmluvy. Žalobcom prezentovaný názor odporuje aj zákonu. Ten v prípade rozhodcovskej doložky (teda ustanovenia zahrnutého do textu inej zmluvy) ustanovuje (§ 5 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z.), že ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy. Tvrdenie žalobcu neobstojí aj preto, lebo predmetom riešenia v rozhodcovskom konaní môžu byť vzťahy vyplývajúce z úverovej zmluvy alebo zo vzťahov s ňou súvisiacich (čo inak povedané znamená, aj z vzťahov, ktoré vznikajú odvodené či už v dôsledku zmluvných alebo zákonných ustanovení a dôsledkov). Závery o neplatnosti úverovej zmluvy neobstoja z dôvodu, že odporujú ustanoveniam zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Podľa žalobcu nedošlo k vzniku zmluvy v písomnej forme, lebo sa jej strany nedohodli na hodnote RPMN. Objektívne sa na tejto hodnote dohodnúť nemohli, pretože zákon ani nepočíta s tým, že by sa tento údaj dal dojednať. Ohľadne náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ani samotný zákon neurčuje, že ide (vo všetkých prípadoch) o dohodnuté údaje. Strany si pochopiteľne nemôžu dohodnúť, aká bude priemerná RPMN (lebo tento údaj určuje a zverejňuje MF SR), adresa kontrolného orgánu (lebo ho určuje zákon). Rovnako ani v prípade RPMN nejde o dohodnuteľný údaj, čo zákon zdôrazňuje v § 9 ods. 2 písm. l), kde uvádza že ide o údaj vypočítaný podľa údajov platných v čase uzavretia zmluvy. Žalovaný tvrdí, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nikdy nedojednávajú, a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.) vyplýva v prvom rade z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaje. Aj súdna prax dospela k obdobnému záveru. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákona č. 129/2010 Z.z. Porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhol“ žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. Pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Samotný zákon č. 129/2010 Z.z. napríklad v § 11 ods. 1 písm. c) uvádza, že nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa spôsobuje bezúročnosť úveru. Teda zákon aj na tomto mieste vychádza z určenia RPMN spôsobom stanoveným v zákone č. 129/2010 Z.z., a nie z toho, že pôjde o dohodnutý údaj. RPMN nepredstavuje predmet záväzku; je to iba informácia určená spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Žalobca v podanej žalobe tvrdí, že došlo k porušeniu predpisov na ochranu spotrebiteľa tým, že uzavretá úverová zmluva neobsahuje rozdelenie splátky na časť istina, úrok a iné poplatky. Pokiaľ ide o členenie jednotlivých splátok, výklad podávaný žalobcom neobstojí a je založený na nesprávnom výklade zákona. Ak by zmluva mala obsahovať rozpísanie splátky, potom nevidíme žiadny zmysel práva spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 5 zákona. Veď dané údaje by už mal priamo v zmluve. To len potvrdzuje skutočnosť o tom, že záver založený na jazykovom výklade popiera význam § 9 ods. 5. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Z uvedeného vyplýva, že pri už konflikte dvoch výkladových metód treba vychádzať z takého prístupu, ktorý umožňuje obidve metódy rešpektovať. Z pohľadu jazykového výkladu je to potom taký prístup, ktorý žiadne členenie splátky nepožaduje. Uplatnenie jazykového výkladu právnej normy popiera aj povinnosť rešpektovať účinky újného práva. V kontexte napádaného rozhodnutia sa potom samotné konanie o predbežnej otázke pred Súdnym dvorom EÚ vo veci C-42/15 a aj rozhodnutie javia ako zbytočné či bezvýznamné. Z obsahu tvrdení žalobcu nevyplývajú žiadne ďalšie relevantné skutočnosti, v zmysle ktorých by bolo možné žalobu považovať za dôvodnú, a s ktorými by sa pri svojom rozhodovaní o návrhu oprávneného na výkon exekúcie súd nevysporiadal už v exekučnom konaní. Pokiaľ žalobca svojím podaním smeruje k tomu, že mu neboli doručené všetky dokumenty, poukazujú na to, že neprevzatie žaloby a výzvy na podanie žalobnej odpovede v odbernej lehote nemožno považovať za nesplnenie povinnosti zo strany rozhodcovského súdu. Podľa ich informácií bol procesný postup stáleho rozhodcovského súdu uskutočnený v súlade so zákonom, žalobcovi bolo riadne doručované Oznámenie o začatí rozhodcovského konania a Výzva na podanie žalobnej odpovede.

3. Dňa 5.11.2018 doručil žalobca vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného (replika). Žalovaný vo vyjadrení namieta zmeškanie lehoty pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku s poukazom na skutočnosť, že napadnutý rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 24.10.2014, teda v čase, keď nebol platný a účinný zákon č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, a preto predmetné

rozhodcovské konanie nebolo spotrebiteľským konaním. A preto aj možnosť podať v rámci námietok proti upovedomeniu o začatí exekúcie žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa týka len konaní, ktoré spotrebiteľským rozhodcovským konaním. K uvedenému žalobca udáva: Žalobca, ktorý sa pri podaní žaloby riadil pokynom súdneho exekútora obsiahnutom v časti „Poučenie“ upovedomenia o začatí exekúcie č. 161Ex 163/15-32 zo dňa 22.12.2017, ktoré mu bolo doručené dňa 8.1.2018 a má za to, že pokiaľ by sa na jeho prípad nevzťahovalo § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, súdny exekútor by žalobcu v upovedomení o začatí exekúcie, takto nepoučil. Samotný fakt, že v § 48 ods. 2 sa hovorí o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sám o sebe neznamená, že toto ustanovenie sa týka len zák. č. 335/2014 Z. z. začatím po účinnosti tohto zákona a netýka sa rozhodcovského konania týkajúceho sa spotrebiteľského sporu podľa predchádzajúceho zákona č. 244/2002 Z. z. Podľa názoru žalobcu z § 73 ods. 1 zák. č. 355/2014 Z. z. vyplýva, že žalovaným uvádzané § 48 ods. 2 Exekučného poriadku sa vzťahuje aj na tento spotrebiteľský spor. Žalobca zotrváva na dôvodoch uvedených v žalobnom návrhu a opätovne poukazuje na skutočnosť, že k rovnakému záveru o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy pre neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere, v spojitosti s ktorou bola rozhodcovská zmluva uzavretá medzi rovnakými účastníkmi dospel Okresný súd Zvolen sp. zn. 14C/33/2015 o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorým rozhodca priznal žalovanému plnenie voči žalobcovi. Správnosť rozhodnutia súdu o zrušení rozhodcovského rozsudku potvrdil aj Krajský súd v Banskej Bystrici svojim rozsudkom 15Co/133/2016-126 zo dňa 27.4.2016, keď tento zároveň konštatoval, že rozhodujúci rozhodca porušil všeobecne záväzné predpisy na ochranu spotrebiteľa, keď v rozhodcovskom rozsudku priznal žalovanému nároky z absolútne neplatného právneho úkonu - z neplatnej zmluvy o revolvingovom úvere, teda plnenie nemožné a právom nedovolené. Žalobca poukazuje zároveň na to, čo už uviedol v žalobnom návrhu, a to že neplatnosť inej zmluvy o revolvingovom úvere medzi totožnými účastníkmi z rovnakých dôvodov určil svojim výrokom tunajší súd v rozsudku č.k. 14C/194/2014-120 zo dňa 30.6.2015. Žalobca na tvrdeniach a argumentoch uvedených v žalobnom návrhu v tejto súvislosti trvá, má za to, že ak v skutočnosti zaplatil nad sumu 796,02 Eur, ktorú od žalovaného skutočne dostal, (teda nie čiastku 930,- Eur ako uvádzala úverová zmluva) ďalších 381,25 Eur, rozhodca mal aj z týchto dôvodov žalobu zamietnuť (ak by tak neurobil z dôvodu, že bola úverová zmluva neplatná). Z uvedených dôvodov žalobca navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní vydal tento rozsudok, ktorým rozhodcovský rozsudok sp. zn.: rozhodcovský rozsudok č. k. : RK 143/08/14-SAS vydaný Rozhodcovským súdom Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava dňa 24.10.2014 sa zrušuje. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 100% v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Dňa 05.12.2018 doručil žalovaný vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu (duplika), v ktorom uviedol, že žalovaný zotrváva na stanovisku oneskoreného podania žaloby. Pokiaľ žalobca odkazuje na § 73 ods. 1 zákona č. 355/2014 Z. z., potom je potrebné korektné poukázať na ten fakt, že uvedené ustanovenie sa vzťahuje na začaté a neskončené rozhodcovské konania. Prechodné ustanovenie sa nevzťahuje už na uzavretý stav, teda ukončené konanie, a preto tvrdenie žalobcu odkazujúce na uvedené ustanovenie je nesprávnym. Taktiež je podstatné aj to, že možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku po začatí exekúcie bola s účinnosťou od 01.04. 2017 z exekučného poriadku vypustená. V čase podania žaloby už zákon ani nepripúšťal vôbec možnosť podania žaloby. Platnosť rozhodcovskej zmluvy principiálne nie je podmienená platnosťou úverovej zmluvy. Žalobcom prezentovaný názor odporuje aj zákonu. Ten v prípade rozhodcovskej doložky (teda ustanovenia zahrnutého do textu inej zmluvy) ustanovuje (§ 5 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z.), že ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy. Tvrdenie žalobcu neobstojí aj preto, lebo predmetom riešenia v rozhodcovskom konaní môžu byť vzťahy vyplývajúce z úverovej zmluvy alebo zo vzťahov s ňou súvisiacich, (čo inak povedané znamená, aj z vzťahov, ktoré vznikajú odvodene či už v dôsledku zmluvných alebo zákonných ustanovení a dôsledkov). Podľa žalobcu nedošlo k vzniku zmluvy v písomnej forme, lebo sa jej strany nedohodli na hodnote RPMN. Objektívne sa na tejto hodnote dohodnúť nemohli, pretože zákon ani nepočíta s tým, že by sa tento údaj dal dojednať. Ohľadne náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ani samotný zákon neurčuje, že ide (vo všetkých prípadoch) o dohodnuté údaje. Strany si pochopiteľne nemôžu dohodnúť, aká bude priemerná RPMN (lebo tento údaj určuje a zverejňuje MF SR), adresa kontrolného orgánu (lebo ho určuje zákon). Rovnako ani v prípade RPMN nejde o údaj, ktorý možno dohodnúť, čo zákon zdôrazňuje v § 9 ods. 2 písm. l), kde uvádza že ide o údaj vypočítaný podľa údajov platných v čase uzavretia zmluvy. Žalovaný tvrdí, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nikdy nedojednávajú, a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.) vyplýva v prvom rade z právnej úpravy upravujúcej spôsob

určenia tohto údaju. Aj súdna prax dospela k obdobnému záveru. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje (viď príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru, (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. RPMN nepredstavuje predmet záväzku; je to iba informácia určená spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Žalovaný navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a súčasne zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia.

5. Súd najskôr rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 16Csp/153/2018-149 zo dňa 30.01.2019, ktorým súd zrušil rozhodcovský rozsudok sp.zn. 143/08/14 zo dňa 24.10.2014 vydaný Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Križna 56 a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu 100%. Žalovaný podal voči rozsudku včas odvolanie.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd rozhodol o odvolaní žalovaného uznesením č.k. 43Co/28/2019-204 zo dňa 07.11.2019, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 30.01.2019, na ktoré sa dostavil žalobca ako aj právny zástupca žalobcu. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, s tým, že dňa 09.01.2019 zaslal tunajšiemu súdu právny zástupca žalovaného ospravedlnenie a súhlas, aby sa vec prejedнала v jeho neprítomnosti. Ďalej súd prejednal vec na pojednávaní dňa 03.03.2020 v prítomnosti žalobcu a v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, ktorý zaslal súdu dňa 18.02.2020 ospravedlnenie neúčasti s tým, že uviedol, že z dôvodu hospodárnosti a nezvyšovania nákladov spojených so súdnym konaním sa ospravedľuje a ospravedľuje svoju neúčasť na dnešnom pojednávaní a súhlasí s vykonaním pojednávania vo svojej neprítomnosti.

8. Na pojednávaní dňa 30.01.2019 súd vypočul žalobcu ako stranu sporu, ktorý uviedol, že odo dňa uzavretia zmluvy už ubehla dlhá doba. Pamätá sa, že sa dostal k úveru cez inzerát vo X. novinách. Zatelefonoval jednej pani, ktorá bola z Banskej Bystrice, tá sa mu ešte v ten deň ozvala a stretli sa, bolo to niekde na D. L. v Banskej Bystrici, C.-G., nepamätá si presne, vie, že ona tam vykonávala svoju podnikateľskú činnosť a zároveň aj uzatvárala tieto úverové zmluvy. Doniesol doklady ako aj potvrdenie o príjme. Zobrala si všetko so sebou asi na 15 minút v tomto podniku s tým, že mu povedala, že ak je fajčiar, môže si ísť zapáliť. Potom mu to všetko doniesla na kope a bolo označené krížikom, kde to má všade podpísať s tým, že mu dvíhala rohy strán a mal to podpísať, kde mu ukázala. On žiadal asi 1.000,- € s tým, že na jeho účet potom bola zaslaná nižšia suma s odôvodnením, že je tam zahrnutý už administratívny poplatok, ako aj tri splátky dopredu. Potom mu bola až doručená kompletná zmluva poštou. On už vôbec nekomunikoval so žalovaným, on mu následne len poslal tú menšiu sumu na účet. On videl, že ona vypísala len v zmluve „bod 2“. Ostatné údaje boli prázdne s tým, že potom následne mu zmluva prišla už len domov.

9. Súd vykonal dokazovanie aj listinnými dokladmi: upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 22.12.2017, rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 143/08/14 zo dňa 24.10.2014, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere, zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., rozhodnutie OS Zvolen sp. zn. 14C/33/2015, rozhodnutie KS BB sp. zn. 15Co/133/2016, rozsudok OS Zvolen vo veci sp. zn. 14C/194/2014, výpis z bankového účtu žalobcu, e-mailová komunikácia žalobcu a žalovaného, potvrdenie o vklade do banky ČSOB, a.s., potvrdenie o zrážkach, tabuľka žalobcu ohľadom platieb vo vzťahu k rôznym revolvingovým úverom s tým, že sú vyznačené platby v predmetnom sporovom revolvingovom úvere a exekučný spis OS Zvolen 2Er/53/2015, ku ktorému je pripojený aj rozhodcovský spis sp. zn. 143/08/14.

10.1 Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10.2 Podľa § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu 28) aj v exekúcii.

10.3 Podľa § 73 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované. Na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20170101.html>> tým nie je dotknuté. Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

10.4 Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.01.2015, exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

10.5 Podľa § 243d ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4e ad) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať. Na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4e ad) a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta

Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20190101.html>> neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

11.1 Na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Z vykonaného dokazovania a nesporných skutkových tvrdení strán vyplynulo, že rozhodcovský súd rozhodol spor žalobcu a žalovaného sporným rozhodcovským rozsudkom zo dňa 24.10.2014, exekučné konanie na jeho vykonanie začalo dňa 09.02.2015, dňa 08.01.2018 bolo v rámci uvedeného konania žalobcovi doručené upovedomenie o začatí exekúcie a dňa 18.01.2018 bola doručená žaloba v prejednávacom spore na súd; z dokazovania a nesporných tvrdení strán ďalej vyplýva aj uzavretie rozhodcovskej zmluvy zo dňa 23.11.2011, ktorým bola založená právomoc rozhodcovského súdu, poukázanie sumy 796,02 € dňa 24.11.2011 žalobcovi zo strany žalovaného, priebeh kontraktáčného procesu smerujúceho k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere ako aj zaplatenie spolu sumy 1.177,27 € žalovanému zo strany žalobcu. Medzi stranami zostala sporná včasnosť podanej žaloby v prejednávacom spore o zrušenie rozhodcovského rozsudku, platnosť rozhodcovskej zmluvy zo dňa 23.11.2011 ako aj existencia (platnosť) zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 23.02.2011 (vzhľadom na tvrdené vady kontraktáčného procesu).

11.2 V prvom rade skúmal súd včasnosť podanej žaloby v prejednávacom spore. Včasnosť podanej žaloby ako aj splnenie zákonných podmienok na zrušenie sporného rozhodcovského rozsudku posudzoval súd podľa č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pretože lehota na jej podanie začala plynúť po 01.01.2015 (v tomto smere nie je rozhodujúce, že sporný rozhodcovský rozsudok bol vydaný za účinnosti zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní). Súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná včas v lehote na podanie námietok proti exekúcii (nová právna úprava spotrebiteľského rozhodcovského konania založila novú možnosť pre spotrebiteľa podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku aj v prípade rozhodcovských rozsudkov vydaných pred účinnosťou tejto novej právnej úpravy). Podľa § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z. z. na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté. Podľa § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z., ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.01.2015, exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu 4ead) upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poznámka 4ead) odkazuje na zákon č. 335/2014 Z. z. Podľa § 243d ods. 1 a 2 Exekučného poriadku účinného od 01.01.2015 exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie, rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať. Na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014. Exekučný poriadok účinný od 01. 01. 2015 totiž umožňuje oprávnenému začatie exekučného konania na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku vydaného do 31.12.2014 v lehote troch mesiacov od účinnosti tohto zákona, t.j. do 01.04.2015. Od 01.04.2015 poverenie na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného do 31.12.2014 udeliť nemožno. Ak v tejto lehote, teda do 01.04.2015 exekučné konanie začalo, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať aj za podmienok osobitného predpisu, teda podľa Exekučného poriadku aj v exekúcii, a to na základe novej právnej úpravy Exekučného poriadku účinnej od 01.01.2015 (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku). Z hľadiska prejednávaneho sporu je pritom zrejmé, že exekučné konanie na vynútenie povinnosti uloženej sporným rozhodcovským rozsudkom začalo dňa 09.02.2015. Na uvedenom právnom závere nič nemení ani prechodné ustanovenie § 243d ods. 2 Exekučného poriadku. Predpokladom prechodného ustanovenia Exekučného poriadku, t.j. § 243d ods. 2 bolo, aby všetky rozhodcovské rozsudky v spotrebiteľských sporoch boli predložené orgánom verejnej moci na kontrolu (v rámci exekúcie), pri ktorej by sa v prvom rade skúmalo to, či neboli vydané na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky. Exekučné konanie by podľa § 243d ods. 2 v takomto prípade síce

prebehlo podľa predchádzajúcej úpravy Exekučného poriadku účinnej do 31.12.2014, avšak oprávnenie povinného spotrebiteľa podať v rámci tohto exekučného konania, (ktoré začalo po 01.01.2015 do 31.03.2015) žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku umožňuje prechodné ustanovenie § 73 ods. 2 za bodkočiarkou zákona č. 335/2014 Z. z., ktoré výslovne uvádza, že ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté, t.j. ustanovenie § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. platí bez ohľadu na to, či spotrebiteľovi už lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. uplynula. V záujme ochrany spotrebiteľa v súvislosti so zmenou právnej úpravy zákonom č. 335/2014 Z. z. sa v prechodnom období v rámci prebiehajúcej exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku vydaného do 31.12.2014 pripúšťa možnosť podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle nových pravidiel (§ 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z.), a to aj keby bola lehota na podanie žaloby už zmeškaná. Iným výkladom by znenie § 73 ods. 2 veta za bodkočiarkou zákona č. 335/2014 Z. z. stratilo svoj účel. Uvedeným výkladom sa poskytne ochrana aj tým spotrebiteľom, ktorí zmeškali lehotu na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný do 31.12.2014 a súčasne začalo exekučné konanie od 01.01.2015 do 31.03.2015. Od 01.04.2015 už takéto vydaný rozhodcovský rozsudok, ak exekučné konanie do 01.04.2015 nezačalo, účastníkov rozhodcovského konania nezaväzuje. V exekučných konaniach začatých po 01.04.2015 poskytol takýmto účastníkom exekučného konania ochranu priamo štát tým, že zákonom vylúčil účinky rozhodcovského rozsudku definovaného v § 243 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 a nedovolil vydať poverenie na vykonanie exekúcie na základe takéhoto rozhodcovského rozsudku. Zákonodarca mal prijatou právnou úpravou v úmysle umožniť spotrebiteľom podať žalobu o zrušenie tých rozhodcovských rozsudkov, ktoré sa stali exekučnými titulmi, a ktoré rozhodcovské rozsudky boli vydané do 31.12.2014 a zároveň neboli spotrebiteľmi napadnuté v lehote na podanie žaloby o ich zrušenie, ktorá im už márne uplynula tridsiatym dňom po doručení rozhodcovského rozsudku. V opačnom prípade by prechodné ustanovenie obsiahnuté v § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z. z. veta za bodkočiarkou, bolo len nadbytočným a nemalo by právne relevantný význam.

11.3 Následne súd skúmal, či je daný dôvod na zrušenie sporného rozhodcovského rozsudku z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy (§ 45 ods. 1 písm. e/ zákona č. 335/2014 Z. z.). Súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva zo dňa 23.11.2011 je platná a spôsobilá založiť právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie sporu žalobcu a žalovaného v rozhodcovskom konaní. Predmetná rozhodcovská zmluva obstoí aj samostatne, t.j. zakladá právomoc rozhodcovského súdu aj na spory ohľadne samotného vzniku a platnosti zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva (nachádza sa v pripojenom exekučnom spise sp. zn. 2Er/53/2015) nie je súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere ani všeobecných (zmluvných) podmienok, ale je uzavretá na samostatnom liste podpísanom žalobcom a žalovaným; z obsahu rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že „jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a navrhovateľ nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy, pričom žalobca vyhlásil, že zo strany žalovaného bol o tejto skutočnosti jasne a zrozumiteľne informovaný“ (článok 2 zmluvy); žalobcovi bolo dané poučenie o tom, že „dôsledkom uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú žalobca a žalovaný uzatvoria, v rozhodcovskom konaní s tým, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní, keď výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi“ (článok 3 zmluvy); žalobca a žalovaný sa dohodli, že „akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní, keď výber jedného z dvoch rozhodcovských súdov spočíva na žalobcovi“ (článok 4 a 2 zmluvy); žalobca a žalovaný dohodli aj právo žalobcu „odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od jej uzavretia s tým, že oznámenie o odstúpení od zmluvy je povinný vykonať v písomnej forme a lehota na odstúpenie od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla odporcu najneskôr v posledný deň lehoty“ (článok 7 zmluvy). V takejto forme uzavretú rozhodcovskú zmluvu preto podľa názoru súdu nemožno považovať za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (resp. za neplatnú), pretože bola individuálne dojednaná, nakoľko aj keď jej znenie pripravil žalovaný, žalobca mal možnosť rozhodcovskú zmluvu neuzavrieť bez vplyvu na hlavný záväzok (zmluvu o revolvingovom úvere), znenie rozhodcovskej zmluvy nevyučovalo riešenie sporov aj pred všeobecným súdom, navyše mal žalobca možnosť po jej uzavretí od nej aj bez uvedenia dôvodu odstúpiť. Žalobcovi nemožno v tomto smere poskytnúť ochranu, pretože ak uvedenej rozhodcovskej zmluve nevenoval pozornosť pred jej uzavretím ani po ňom, nemožno jeho prístup hodnotiť inak ako ľahkomyselný, ktorému nemožno poskytnúť ochranu bez ohľadu na skutočnosť, že v predmetnom právnom vzťahu

vystupoval v pozícii spotrebiteľa (pozri aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/14/2011 zo dňa 22.11.2012). Aj keď sa podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. predmetná rozhodcovská zmluva uzavretá pred 01.01.2015 spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia (§ 3 až § 5 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ktoré zakotvovali v podstate len písomnosť rozhodcovskej zmluvy). Pre úplnosť súd udáva, že zákonom č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov bolo s účinnosťou od 01.01.2015 do právneho poriadku Slovenskej republiky zakotvené spotrebiteľské rozhodcovské konanie; účelom zákona bolo podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu „vytvoriť osobitný druh mimosúdneho riešenia sporov blízky rozhodcovskému konaniu, ktorý umožní riešiť spotrebiteľské spory pri zachovaní garancie ochrany práv spotrebiteľa“; potreba samostatnej právnej úpravy spotrebiteľského rozhodcovského konania „vyplynula zo súčasného nelichotivého stavu a skutočnosti, že za posledné obdobie expandoval výskyt negatívnych skúseností s činnosťou rozhodcovských súdov v spotrebiteľských sporoch a z potreby zosúladienia vnútroštátneho právneho poriadku s právnymi aktmi Európskej únie v tejto oblasti“; jedným zo základných pilierov novej právnej úpravy rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach bolo podľa dôvodovej správy „vymedzenie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy“; v tomto smere podľa ustanovenia § 3 ods. 2 prvá veta, ods. 4, ods. 5 a ods. 6 prvá a druhá veta zákona č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 01.01.2015, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nesmie obsahovať dohodu o osobe konkrétneho rozhodcu, uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nesmie byť podmienené uzavretie spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd; spotrebiteľ sa napriek uzavretej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve môže domáhať svojho práva podaním žaloby na súd a dodávateľ ani jeho právny nástupca sa nemôžu účinne dovolávať nedostatku právomoci súdu podľa osobitného predpisu, ibaže vo veci už skôr začalo spotrebiteľské rozhodcovské konanie. Na tento účel je spotrebiteľské rozhodcovské konanie začaté okamihom doručenia návrhu na začatie spotrebiteľského rozhodcovského konania spotrebiteľovi. Z uvedeného vyplýva, že rozhodcovská zmluva zo dňa 23.11.2011 by spĺňala základné náležitosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy (predovšetkým písomná forma, obsahové a formálne oddelenie od rozhodcovskej zmluvy, absencia dohody o osobe konkrétneho rozhodcu, nepodmienenosť vo vzťahu k spotrebiteľskej zmluve a absencie obmedzenia práva spotrebiteľa obrátiť sa na súd), ktorá bola do právneho poriadku zavedená práve za účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa, keď rozhodcovská zmluva navyše zakotvuje aj možnosť odstúpiť od nej v dohodnutej lehote. Súd preto dospel k záveru, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená platne a rozhodcovskú zmluvu nepovažuje za neplatnú, t.j. z tohto dôvodu nebolo možné pristúpiť k zrušeniu sporného rozhodcovského rozsudku.

11.4 Pokiaľ žalobca namietal, že mu nebol doručený sporný rozhodcovský rozsudok a teda sa nemohol v rozhodcovskom konaní brániť (obsahovo tak ide o námietku podľa § 45 ods. 1 písm. b/ zákona č. 335/2014 Z. z. o znemožnení účasti na rozhodcovskom konaní), súd konštatuje, že doručovanie rozhodcovského rozsudku bolo v súlade s rokovacím poriadkom rozhodcovského súdu, t.j. cestou fikcie doručenia, pretože zásielka s rozhodcovským rozsudkom sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote (splnenie podmienok doručovania sporného rozhodcovského rozsudku žalobcovi konštatoval v rámci exekučného konania aj Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení č.k. 41CoE/335/2017-93 zo dňa 19.09.2017).

11.5 Nakoniec súd pristúpil ku skúmaniu sporného rozhodcovského rozsudku z hľadiska správnosti právneho posúdenia veci rozhodcovským súdom (§ 45 ods. 1 písm. l/ zákona č. 335/2014 Z. z. v spojení s § 45 ods. 3 prvá veta zákona č. 335/2014 Z. z.) a dospel k záveru, že pokiaľ rozhodcovský súd vychádzal z názoru, že žalobca je povinný žalovanému plniť dlžný úver na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 23.11.2011, dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia veci (tým pádom aj porušenia predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a priznania právom nedovoleného plnenia podľa § 45 ods. 1 písm. i/, j/ zákona č. 335/2014 Z. z.). Žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov; kontraktačný proces smerujúci k uzavretiu predmetnej zmluvy vyhodnotil odvolací súd v zrušujúcom uznesení zo dňa 07.11.2019 ako súladný so zákonom so záverom, že predmetná zmluva zo dňa 23.11.2011 vznikla, keď v tomto smere bol súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v zrušujúcom rozhodnutí (§ 391 ods. 2 C.s.p.) a v ďalšom konaní z neho preto vychádzal. Súd preto ďalej skúmal, či predmetná zmluva zo dňa obsahuje zákonné náležitosti (§ 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia

spornej zmluvy) a dospel k záveru, že chýbajúci údaj o RPMN má za následok, že úver poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 23.11.2011 je bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). Vyplýva to zo skutočnosti, že RPMN uvedená v zmluve je nesprávna v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). Podľa žalovaného predstavovala RPMN 65,75 %, pri sume 796,02 € (skutočne poskytnutá suma úveru) a 42 splátkach po 49,83 € mesačne predstavuje správna RPMN 93,03 %. Pri výpočte RPMN bolo potrebné vychádzať výlučne zo skutočne poskytnutej sumy 796,02 € a nie zo sumy 930,- € (porovnaj rozsudok Súdneho dvora EÚ zn. C-377/14 zo dňa 21.04.2016, v zmysle ktorého celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené). Údaj o RPMN uvedený v zmluve je preto nesprávny a v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, sporný úver je preto bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., pretože uvedenie nesprávnej RPMN obmedzovalo možnosť žalobcu ako spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku (porovnaj rozsudok Súdneho dvora EÚ zn. C-42/15 zo dňa 09.11.2016). Sporný rozhodcovský rozsudok v tomto smere vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa ako dôvod na jeho zrušenie (§ 45 ods. 1 písm. l/ zákona č. 335/2014 Z. z. v spojení s § 45 ods. 3 prvá veta zákona č. 335/2014 Z. z.). Súd preto žalobe žalobcu vyhovel a sporný rozhodcovský rozsudok zrušil.

11.6 Okrem toho k splneniu podmienok na zrušenie sporného rozhodcovského rozsudku dospel aj odvolací súd v zrušujúcom uznesení zo dňa 07.11.2019 a to z dôvodu neplatnosti dohody o poskytnutí služby v zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 23.11.2011 (body 57, 59 a 65 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu).

11.7 Nakoniec pokiaľ žalobca argumentoval, že úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.11.2011 je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (§ 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) jeho názor je v rozpore s ustálenou súdnou praxou najvyššieho súdu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 2Cdo/235/2017 zo dňa 21.12.2018, sp. zn. 3Cdo/45/2018 zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 5Cdo/132/2017 zo dňa 29.10.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.04.2018, sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018 alebo sp. zn. 7Cdo/98/2018 zo dňa 30.01.2019), v ktorých najvyšší súd pri výklade uvedeného ustanovenia konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny a oddelene výšku, počet a termíny splátok úrokov a poplatkov (t.j. presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok v podobe určenia, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť na splátku bežného úroku a poplatkov).

12. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko v dôsledku vyhovenia žalobe bol vo veci v plnom rozsahu úspešný žalobca, priznal mu súd proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval súd výrok o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 2 vyhotoveniach (§ 362 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie

dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, § 376 CMP).